

ת"פ 17278/02/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד פנחס מור, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17278-02-16 מדינת ישראל נ' מור

ת"פ 21987-11-17 מדינת ישראל נ' מור

ת"פ 35703-08-16 מדינת ישראל נ' מור

בפני כבוד השופט, סגן הנשיא שמואל הרבסט
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד

פנחס מור - הנאשם

גזר דין

כתבי האישום והסדר הטיעון

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות המיוחסות לו בשלושה כתבי אישום אשר צורפו גם יחד, וזאת במסגרת הסדר טיעון.

בת"פ 21987-11-17 הורשע הנאשם בעבירות של גניבה במציאה, זיוף, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר במרמה לפי סעיפים 384+383, 418, 420 ו-415 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

בכך הורשע הנאשם לאחר שביום 4.11.12, גנב תיק השייך לקובי בכר, בתחנה המרכזית. הנאשם מצא בתיק שני פנקסי שיקים והשתמש במספר שיקים, בידעו כי מדובר בשיקים גנובים. הנאשם מילא בשיקים פרטים של מוטבים שונים בכתב ידו וזייף את חתימת המתלונן, תוך שהוא מוסר את השיקים ומקבל עבורם תמורה. שיק אחד מילא הנאשם על סך ₪ 1,200 ומסרו עבור משחקי הימורים בקיוסק, ושיק נוסף מילא על סך ₪ 4,200 אותו העביר לאדם שפדה את השיק במזומן.

בת"פ 35703-08-16 הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה.

כתב האישום בתיק זה מתאר כי בשעה שהנאשם קיבץ נדבות בשדרות ממילא, פגש את בני הזוג לאה וברוך רייא (להלן: "**המתלוננים**"). המתלוננים תרמו לו שקלים בודדים וסיפרו לו כי בנם חולה במחלת הסרטן ומצבו אנוש, ואז טען בפניהם הנאשם כי הציל אנשים רבים מפני מחלות באמצעות תפילות ואמצעים רוחניים נוספים והוא מסוגל לעזור גם לריפוי בנם באמצעות תפילה שהיקפה יעמוד על 40 יום ו-40 לילה, אך הדבר כרוך בתמורה כספית.

הנאשם הורה למתלוננים להפקיד סכום של 75,000 ₪ בפיקדון בחשבונם, ואם בנם יחלים יעבירו לו סכום זה והוא יתרום אותו לצדקה.

בהמשך, ביום 12.9.13, יצר הנאשם קשר עם המתלוננים ואמר להם כי אם יעבירו עבורו סך של 2,500 ₪, הוא יעביר זאת כתרומה לטובת רפואת בנם. המתלוננת מסרה לנאשם סכום זה במזומן.

בהמשך, יצר הנאשם קשר עם המתלוננים ואמר להם כי על מנת להוכיח "מסירות נפש" רבה יותר, עליהם להעביר לידי סכום של 22,700 ₪ מכספי הפיקדון. באותו היום, משך המתלונן סכום זה מהבנק והעבירו לידי הנאשם.

ביום 28.10.13 שב והתקשר הנאשם למתלוננים ואמר להם שחלם חלום ובו הופיע "הצדיק מזוועהיל", אשר ציווה עליו להמשיך ולסייע לבנם עד אשר יחלים ונאמר לו שישנה "הקפדה" על משפחתם, ועל מנת להסירה, על המתלוננים להעביר אליו סכום של 52,000 ₪ כגימטריית המילה "בן". באותו יום, העביר הנאשם למתלונן סכום זה.

ביום 4.11.13, התקשר הנאשם למתלוננים וסיפר להם כי שוב התגלה הצדיק בחלומו והורה להם להיפגש עמו בקברו שבירושלים. בפגישתם, ביקש הנאשם מהמתלוננים להעביר אליו סכום של 26,000 ₪ כגימטריית אותיות "שם הבן", תוך שהוא בוכה וצועק בחוזקה. הנאשם משך סכום זה והעבירו במזומן לידי הנאשם.

במהלך סוף שנת 2013, משלא חל שיפור במצב בנם, ביקשו המתלוננים לקבל את כספם חזרה מהנאשם, אך הנאשם התחמק מלהיפגש עימם או לענות לשיחותיהם.

סך הכל קיבל הנאשם מאת המתלוננים, בארבעה מקרים, סכום כולל של 103,200 ₪.

כתב האישום **בת"פ 17278-02-16** מתאר כי ביום 18.10.15 בשעה 15:33 הבחין השוטר מיכאל פיורר בנאשם מתהלך בצומת גוש עציון. השוטר אשר זיהה את הנאשם כמבוקש חב מעצר, עיכב אותו וערך חיפוש בתיק השייך לו. כאשר שאל אותו השוטר למה משמש פח האוכל שבתיקו, השיב הנאשם כי הוא מחזיק בפח על מנת לחתוך את השוטר במידה שיהיה לבד, והוסיף שיהרוג את כל השוטרים.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן מיום 31.10.19 מעלה כי הנאשם בן 58, גרוש ואב לחמישה ילדים בני 7-35 שנים אשר נולדו משלושה קשרי זוגיות.

הנאשם מתגורר בגפו בשכונת שמואל הנביא בירושלים. בחצי השנה האחרונה אינו עובד, וקודם לכן עבד בעבודות מזדמנות שונות ונעדר מקור הכנסה יציב.

הנאשם נולד וגדל בגיאורגיה והוא הבן הצעיר במשפחה שמנתה הורים וארבעה אחים. אביו נפטר לפני כשנתיים, אמו נפטרה לפני כ-20 שנים כתוצאה מאירוע מוחי.

לאחר שסיים 8 שנות לימוד בבית ספר מקומי בגיאורגיה ועם עליית המשפחה ארצה, כאשר היה בן 15 שנה, גילה הנאשם קשיי התאקלמות ושפה והתקשה להשתלב במסגרות החינוך.

בגיל המתאים התגייס לצבא, אולם לאחר שהתעוררו קשיים רבים על רקע בעיות משמעת וקשיי שפה, שוחרר לאחר שירות חלקי של כשנה וחצי. לאחר הצבא השתלב במסעדה בבעלות המשפחה למשך 5 שנים, עד אשר המשפחה החליטה לסגרה, ואז קיבל הצעת עבודה בבניין והגיע מאשקלון לירושלים בגפו.

בשנת 1983 הנאשם התחתן ונולדו לו שתי בנות, בנות 33 ו-35 שנים כיום. לאחר 4 שנות נישואים, בני הזוג התגרשו והנאשם ניתק קשר עם גרושתו ובנותיו. בשנת 2002 קיים מערכת יחסים נוספת ונולדו לו שני בנים בני 14 ו-16 שנים, אותם הוא אינו רואה כיום באופן סדיר ולא משלם את מזונותיהם. בשנת 2010 הכיר אישה נוספת ונולדה בתו הקטנה, אך שנתיים מאוחר יותר, גורשה האישה בהיעדר מעמד חוקי בישראל והקשר עמה ועם בתה נותק.

הנאשם מוכר לגורמי הרווחה לאורך השנים, חשבון הבנק שלו מעוקל מזה שנים רבות ובשנה האחרונה הוא מוכר ב"מרכז למצבי חירום, יחידת דרי רחוב" בירושלים ומקבל סיוע בשכר דירה ממשד השיכון.

לחובת הנאשם 17 הרשעות קודמות בין השנים 1977-2015, בעבירות מתחום המרמה, האלימות והרכוש בגינן נידון למאסרים מותנים, קנסות ושני עונשי מאסר בפועל, את האחרון ריצה בשנת 2006.

ביחס לעבירות, הנאשם מכיר בביצוען, אולם מתקשה לשאת באחריות, מצמצם משמעותית מחומרתן ומצדיק את מעשיו.

שירות המבחן התרשם כי קיימים אצל הנאשם דפוסים מושרשים של עבירות על החוק בתחום המרמה, כאשר ברקע חסכים רגשיים ואובדנים מגיל צעיר והוא מאופיין בטשטוש ערכי בגבולות המותר והאסור.

הנאשם פיתח אורח חיים בו חווה מצוקה חריפה ומתמשכת, חוסר יציבות במישורי חייו השונים, ובמשך השנים חי בהיעדר קורת גג ומוצרים בסיסיים.

מדיווח העובדת הסוציאלית במרכז למצבי חירום של עיריית ירושלים, עולה כי הנאשם מוכר לשירותי הרווחה משנת 2001, הוכר כדר רחוב לאחרונה והחל לקבל סיוע בשכר הדירה, אולם מעבר לכך אינו משתף פעולה עם טיפול כלשהו.

עם זאת צוין כי בשנים האחרונות חלה התמתנות מסוימת במעורבותו הפלילית והנאשם ביטא רצון להתרכז בניהול חיי שגרה, ולכן קיים סיכוי להפחתת עבריינות חוזרת או התמתנותה.

לבסוף, לנוכח ריבוי העבירות וחומרתן, העובדה כי הן מהוות חלק מדפוס התנהלות בעייתי מתמשך, עמדותיו והיעדר תובנה כלפיהן וכן שלילת נזקקות לטיפול, לא בא שירות המבחן בהמלצה שיקומית, אלא המליץ על ענישה הרתעתית, מוחשית ומציבת גבולות ברורים, נוסף לענישה מותנית וקנס כספי למתלוננים.

הטיעונים לעונש

ב"כ המאשימה טענה כי מעשיו של הנאשם פגעו קשות באלה אשר נפלו קורבן למעשיו.

עמוד 3

הנאשם פגע בהוריו של ילד חולה, ניצל אותם בקור רוח וכפה עליהם לשלם לו בטענה שהדבר יביא לשיפור במצבו של בנם. לשיטת המאשימה, בתיק זה מדובר בשלושה מקרי מרמה שונים, ולכן יש לקבוע 3 מתחמי ענישה שונים וסך הכל לגזור בגין אירוע זה עונש הנע בין **שנתיים ל-5 שנות מאסר בפועל**, בצירוף ענישה נלווית.

עבור עבירת האיומים טענה היא, כי מתחם העונש ההולם נע בין **עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר בפועל**, נוכח מהות האיומים.

המתחם העונשי ההולם את אירוע המרמה וזיוף השיקים, נע לשיטתה, בין **מאסר קצר שירוצה בעבודות שירות ל-24 חודשי מאסר בפועל**.

אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות, נטען כי הנאשם ריצה מאסרים רבים וממושכים אך לא הורתע מלהמשיך בדרכו. האחריות שביטא היא אחריות מילולית, כפי שעולה מדבריו לקצינת המבחן, לפיהם נעשה לו עוול כשהועמד לדין.

מעשיו של הנאשם פגעו באופן אנוש בסובבים אותו, ואין עונש אשר יכול להיגזר מלבד מאסר בפועל, עבור כל אחד מהתיקים והפעלת התנאי בחופף ובמצטבר, כך שסך הכל, על הנאשם לרצות **48 חודשי מאסר בפועל**.

המאשימה ציינה כי בשל חלוף הזמן, לא עתרה להטלת עונשים **בחלק העליון** של המתחם העונשי, וביקשה להטיל על הנאשם גם קנס ופיצוי למתלוננים.

הסנגורית טענה כי הנאשם נתפס בעת ביצוע עבירת האיומים בתיק האחרון, בעת שכל רכשו על גבו, ומתוך כך הגיעה התגובה המאיימת. מדובר באיום במדרג הנמוך אשר מתחם הענישה נע לגביו בין **מאסר מותנה, לעתים ללא הרשעה, ועד למספר חודשי עבודות שירות**. בנוסף, הנאשם נחקר מבלי שהוסברה לו זכות ההיוועצות, ולכן יש להאריך את התנאי הקבוע ולהסתפק בהתחייבות, מה גם שעל אף שגזר הדין הוא משנת 2014, מדובר בעבירה משנת 2011.

אשר לת"פ 35703-08-16, ב"כ הנאשם טענה כי מרשה נטל אחריות על העבירות, חסך מזמנו של בית המשפט ומה שעמד ביסוד החלטתו שלא לעמוד על המשך המשפט, תוך ויתור על טענות מסוימות, הוא ייתור הצורך בשמיעת עדות המתלוננים. לשיטתה, מתחם הענישה בתיק זה נע בין **מספר חודשי עבודות שירות למאסר בפועל**.

ביחס לת"פ 21987-11-17, נטען כי הנאשם מילא פרטים וזייף חתימה ב-2 שיקים, ורק באחד מהם קיבל את התמורה לידיו.

אשר לנסיבותיו המיוחדות, טענה הסנגורית כי במשך שנים הנאשם היה בשולי החברה, התגלגל ברחובות ללא בית והתמכר להימורים, ועל יסוד זה ניתן להבין את הפיתוי שעמד בפניו להשגת סכומי כסף בקלות ללא מחשבה. בשנה האחרונה חל מהפך אמיתי בחיי הנאשם, הוא מקבל סיוע בשכר הדירה ומקיים חיים נורמטיביים. הנאשם מתרחק מכל עבירה, כל האישומים עוסקים במעשים ישנים ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. הנאשם לקח על עצמו את ניקיון הבניין בו הוא מתגורר כדי להשתכר ובמקביל הסדיר את ענייניו עם המוסד לביטוח לאומי. הנאשם חידש את הקשר עם ילדיו לפני כשנה וחצי ונולדו לו בפרק זמן זה 3 נכדים נוספים. בנוסף, חידש את הקשר עם גרושתו והוא מבקר את 2 ילדיו השוהים בפנימייה ומסייע להם מהכסף שהוא מקבל מעבודתו בניקיון.

מאז שנת 2016 לא נפתח לחובתו תיק נוסף, ומכאן שחל שינוי משמעותי בחייו ויש להושיט לו יד. הנאשם הביע רצון

לבצע עבודות שירות והוא יכול לרצות מאסרו בדרך זו, שכן שליחתו למאסר מאחורי סורג ובריאח לא תשרת את החברה. לבסוף הוסיפה ב"כ המאשימה, כי הנאשם מסכים להפריש מקצבת המל"ל שהוא מקבל סכום מסוים לטובת הפיצוי כדי להרגיש כפרה מסוימת על המעשה.

הנאשם בדברו האחרון, אמר בדמעות ובבכי, כי הוא הוא יודע שעליו לשלם על מעשיו וכבד כל מה שבית המשפט יגזור עליו.

דין והכרעה

מתחמי הענישה ההולמים

קביעת מתחם העונש ההולם נעשית בהתאם לעיקרון המנחה, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו, כאמור בסעיף 40ב לחוק העונשין.

לשם כך מתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

כל אחד משלושת כתבי האישום מגבש מסכת עובדתית בפני עצמו והוא מתאר עבירות אשר התרחשו בתקופות שונות, ולכן ייקבע לכל אחד מכתבי האישום מתחם עונש נפרד.

בת"פ 21987-11-17 הורשע הנאשם בעבירות של גניבה, זיוף וקבלת דבר במרמה, עבירות בהן מוגנים הערכים של שמירה על זכות הקניין והגנה על אזרחים מפני מעשי עורמה, חוסר הגינות ומרמה.

נסיבות ביצוע העבירות מלמדות כי לאחר שהנאשם מצא תיק שנגנב, הבחין כי התיק הכיל פנקסי שיקים. הנאשם ניצל את הדבר, ותוך מודעות לפגיעה בכספו של בעל הפנקס, זייף את חתימתו על גבי ההמחאות, על מנת שיוכל ליהנות מתמורת ההמחאות.

הנאשם שלט במעשים באופן בלעדי, ניכר שהוא הבין היטב את מעשיו ותכנן את מעשיו מתוך מטרה להשיג רווח כלכלי בקלות, תוך פגיעה באחרים והפגנת בוז להם ולקניינם.

הסכומים שנמשכו בדרך זו מסתכמים בסך של 5,400 ₪, כך שמדובר בסכום משמעותי וכך גם הפגיעה כתוצאה מהמעשים.

בהתחשב בערכים המוגנים ובפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובענישה הנוהגת בפסיקה, נע **מתחם הענישה ההולם אירוע זה בין מאסר על תנאי ועד מספר חודשי מאסר אשר יכול וירוצו בעבודות שירות.**

בת"פ 35703-08-16 הורשע הנאשם בעבירה נוספת של קבלת דבר במרמה, אלא שכאן מדובר בנסיבות מורכבות וחמורות לאין ערוך.

מאחר שמדובר במסכת עבריינית אחת, במסגרתה פעל הנאשם כלפי אותם מתלוננים, הרי שמדובר באירוע אחד וכפי

שמנוסח כתב האישום מדובר בעבירה אחת, ולכן ייקבע מתחם עונש אחד לכתב אישום זה.

כתב האישום מתאר כיצד ניצל הנאשם את מצבם הרגיש של המתלוננים, הורים לילד החולה אנושות במחלת הסרטן. הנאשם ניצל את מצוקתם של המתלוננים, את נכונותם להשקיע כספים רבים וליתן בו אמון, מתוך תקווה למצוא מזור למחלת בנם.

הנאשם הונה את המתלוננים, הציג בפניהם מצגים לפיהם צדיק מתקשר עמו בחלומותיו, הציג עצמו כאדם בעל כוחות רפוי, וכך סחט מהם כספים - הכל בעורמה ולאחר תכחום ותכנון הפגישות והעברת הכספים מהם.

הנאשם רכש את אמונם של המתלוננים אט אט, צעד אחר צעד, כאשר בתחילה הורה להם לפתוח פיקדון בחשבונם האישי, ובהדרגה הורה להם להעביר לו כספים, וכך העבירו המתלוננים לנאשם כספים בשיעור של למעלה ממאה אלף שקלים.

כפי שהתברר בעת דיון הטיעונים לעונש, למרבה הצער, מחלת הסרטן הכריעה את בנם של המתלוננים, ונוסף לאובדן הנורא, הנאשם גזר עליהם במעשיו התמוזדות נוספת עם חסרון הכיס, והותיר אותם מובסים ומרומים.

לבסוף, הנאשם אשר בתחילה יצר קשר עם המתלוננים שוב ושוב על מנת להשיג מהם את הכספים במרמה, ניתק עימם את הקשר לאחר שקיבל את מבוקשו, וכל פנייתיהם אליו בבקשה להשיב את כספם, עלו בתוהו.

בהתחשב בנסיבות קשות אלה, בפגיעה המשמעותית בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנוהגת בפסיקה במקרים דומים, נע מתחם העונש ההולם במקרה זה בין **מאסר שירוצה בעבודות שירות לתקופה ממושכת ועד 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל, נוסף לקנס ופיצוי למתלוננים.**

בת"פ 17278-02-16 הורשע הנאשם בעבירה של איומים, בה מוגן הערך החברתי של כבוד האדם, הגנה על שלומו וביטחונו האישי.

במקרה זה, הנאשם איים על שוטר, לאחר שעיכב אותו. הנאשם אמר לשוטר כי הוא מחזיק בפח האוכל שבתיקו על מנת לחתוך את השוטר והוסיף שיהרוג את כל השוטרים.

נוכח סוג האיום והתזמון בו נאמר לשוטר, כאשר בידו של הנאשם קופסה העשויה לשמש אותו למימוש איומיו, הרי הפגיעה בביטחונו של השוטר הייתה משמעותית, גם אם לבסוף הנאשם לא מימש את איומיו.

מתחם העונש ההולם אישום זה נע בין מאסר על תנאי ועד לעבודות שירות למשך מספר חודשים.

העונש המתאים

הנאשם, יליד שנת 1960, בן כ- 59 שנה, מתגורר בגפו בירושלים.

לזכות הנאשם, אזקוף את הודאתו בעבירות המיוחסות לו, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק וייתור בצורך לנהל דיוני הוכחות, על כל המשתמע מכך.

כמו כן שקלתי לזכות הנאשם, את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירות, כאשר האחרונה שבהן בוצעה בשנת 2015.

בחינת מהלך חייו של הנאשם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן, מלמדת כי חייו מאופיינים בחוסר יציבות במכלול תחומי חייו. הנאשם התקשה במסגרות הלימודיות לאחר עלייתו ארצה ולא עלה בידו להשלים את השירות הצבאי. גם בתחום התעסוקה לא גילה יציבות, ובמשך שנים עבד בעבודות מזדמנות, וכך גם בתחום הזוגי.

במשך שנים היה הנאשם מחוסר קורת גג ורק לאחרונה הוא מתגורר בדירה, בתמיכת קצבת משרד השיכון, נוכח מצבו.

רישומי הפלילי של הנאשם מלמד כי לחובתו עבר פלילי מכביד ובמשך השנים עבר עבירות נוספות בתחום המרמה והאלימות, וניכר שמדובר באדם שהמעורבות בפלילים היא חלק מאורחות חייו.

ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם התבגר, התייצב ומבקש כעת לחיות עתה חיים נורמטיביים, והדבר בא לידי ביטוי בכך שלאשונה מזה זמן רב, הוא מתגורר בדירה קבועה, חידש את הקשר עם ילדיו ודואג להם, ולכן ביקשה להתחשב בכך ולהימנע משליחתו למאסר מאחורי סורג ובריח.

התמונה העולה מתסקיר שירות המבחן אינה עולה בקנה אחד עם זו המוצגת בטיעוני הסנגוריה.

מן התסקיר עולה, כי הנאשם אמנם מכיר בביצוע העבירות, אולם מתקשה לשאת באחריות על עבירות המרמה כלפי המתלוננים מר וגב' רייא, ומצמצם מחומרת העבירות הנוספות שביצע. הנאשם הצדיק חלק מהעבירות ותירץ אותן בהסברים שונים, וניכר כי דפוסי העבריינות מאפיינים אותו ומקימים חשש שהנאשם ישוב וימשיך בדרכו, ויוסיף לבצע עבירות דומות.

הרשעתו האחרונה של הנאשם היא מיום 19.11.15 בעבירת קבלת דבר במרמה, אותה ביצע שנה קודם לכן, והעונשים אשר נגזרו על הנאשם במשך השנים, ביניהם עונשי מאסר לריצוי בפועל, לא הרתיעו אותו מלשוב ולבצע את העבירות דנן.

אם לא די בכך, הנאשם ביצע את העבירות שעה שתלוי ועומד נגדו מאסר על תנאי בגין עבירת אימים ביחס לעובדי ציבור מגזר הדין בת"פ 24961-12-11, מיום 19.1.14.

התייצבות מסוימת בחייו של הנאשם נלמדת מכך שעתה, לאחר שנים של חיים ללא קורת גג, הוא מתגורר בדירה באופן עצמאי, ונראה שמחדש את קשריו עם ילדיו, אולם בהתחשב בקושי להבין עד תום את חומרתן ומשמעותן, אי התגייסות להליך טיפולי והתרשמות גורמי המקצוע בשירות המבחן בדבר היעדר תובנה למעשים וכפועל יוצא מכך, הימנעותם מהמלצה בכיוון שיקומי, הרי שלא מדובר בנסיבות המלמדות על שיקום.

מחד אם כן, ניצב עברו של הנאשם, ומאידך עומד לו שינוי משמעותי באורחות חייו כפי שתואר לעיל. הזמן אשר עבר מיום ביצוע העבירות המתוארות לעיל הינו גורם נוסף ומשמעותי, וכל אלו יחד מלמדים כי השינוי שחל בנאשם הינו שיקום מוגבל ומסויים, במיוחד לאור היחס כלפי המרמה העיקרית אשר הינו מסוייג, יש בו כדי לקבוע כי עונשו של הנאשם צריך שיעמוד על חלקו התחתון של מתחם הענישה ההולם.

שליחתו של הנאשם לבית האסורים תפגע קשות באורח חייו השברירי והנוכחי, ולא מצאתי כי יהיה טעם של ממש בעניין זה, הן מצידו של האינטרס הציבורי והן מצידו של האינטרס הפרטי. נהפוך הוא, הטלת מאסר בעבודות שירות בהיקף

גבוה ומשמעותי, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלוננים.

נוכח כל האמור לעיל, לאחר שנתתי דעתי לכל האמור לעיל, למעשים ולעושיהם וכן לשיקולי הענישה הנדרשים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. **תשעה (9) חודשי מאסר לריצוי בפועל אשר יכול וירוצו בעבודות שירות וזאת על פי חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות.**
2. **מופעל בזאת מאסר על תנאי מת"פ 24961-12-11, אשר ירוצה בחופף לכל עונש אחר אשר הוטל על הנאשם.**
3. **שלושה (3) חודשי מאסר אשר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו על כל אחת מהעבירות בהן הורשע הליך זה, למעט עבירה של קבלת דבר במרמה.**
4. **פיצוי בסך ₪ 1,000 למתלונן בת"פ 21987-11-17, אשר ישולמו עד יום 1.1.2020.**
5. **פיצוי בסך ₪ 20,000 למתלוננים בת"פ 35703-08-16, אשר ישולמו עד יום 1.1.2020.**
6. **המוצגים התפוסים יחולטו או יושמדו וזאת עלפי שיקול דעתו של רשם המוצגים.**

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג תמוז תשע"ט, 16 יולי 2019, בנוכחות הצדדים ובאי כוחם.